

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

2. dubna 2009 *

Ve věci C-459/07,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Rakousko) ze dne 20. září 2007, došlým Soudnímu dvoru dne 9. října 2007, v řízení

Veli Elshani

proti

Hauptzollamt Linz,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. Klučka, U. Løhmus (zpravodaj), P. Lindh a A. Arabadžev, soudci,

* Jednací jazyk: němčina.

generální advokát: P. Mengozzi,
vedoucí soudní kanceláře: B. Fülöp, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. září 2008,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za rakouskou vládu C. Pesendorfer, jako zmocněnkyní,
- za dánskou vládu B. Weis Fogh, jako zmocněnkyní,
- za polskou vládu M. Dowgielewiczem, jako zmocněncem,
- za finskou vládu J. Heliskoskim, jako zmocněncem,
- za Komisi Evropských společenství S. Schønbergem a M. Šimerdovou, jako zmocněnci, ve spolupráci s M. Núñez-Müllerem, Rechtsanwalt,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 4. listopadu 2008,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 202 a čl. 233 prvního pododstavce písm. d) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000 (Úř. věst. L 311, s. 17; Zvl. vyd. 02/10, s. 239, dále jen „celní kodex“).
- ² Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi V. Elshanim a Hauptzollamt Linz (hlavní celní úřad v Linci, dále jen „Hauptzollamt“) ohledně vzniku a zániku celního dluhu.

Právní rámec

- ³ Článek 4 celního kodexu stanoví:

„Pro účely tohoto kodexu se:

[...]

- 19) „předložením zboží k celnímu řízení“ rozumí oznámení celním orgánům učiněné stanoveným způsobem, že zboží bylo přepraveno na celní úřad nebo jiné místo určené nebo schválené celními orgány;

[...]“

4 Článek 38 celního kodexu stanoví:

„1. Osoba, která zboží dopravila na celní území Společenství, je povinna je dopravit bez zbytečného odkladu a případně po cestě určené celními orgány způsobem, který tyto orgány stanoví:

- a) k celnímu úřadu určenému celními orgány nebo na jiné místo určené nebo schválené těmito orgány nebo;

[...]

2. Každá osoba, která přebírá odpovědnost za přepravu zboží poté, co bylo dopraveno na celní území Společenství, zejména v důsledku překládky, je odpovědná za dodržení povinností uvedených v odstavci 1.

[...]“

5 Článek 40 celního kodexu stanoví:

„Zboží, které bylo podle čl. 38 odst. 1 písm. a) dopraveno na celní úřad nebo na jiné místo stanovené nebo schválené celními orgány, předloží celním orgánům osoba, která zboží na celní území Společenství dopravila, nebo případně osoba, která přebírá odpovědnost za přepravu tohoto zboží po jeho vstupu na toto území.“

6 Článek 202 celního kodexu zní:

„1. Celní dluh při dovozu vzniká:

a) protiprávním vstupem zboží podléhajícího dovoznímu clu na celní území Společenství, nebo

[...]

Pro účely tohoto článku se protiprávním vstupem rozumí jakýkoliv vstup zboží v rozporu s články 38 až 41 a [článkem] 177 druhou odrážkou.

2. Celní dluh vzniká okamžikem protiprávního vstupu zboží.

3. Dlužníky jsou:

- osoba, která protiprávní vstup zboží uskutečnila,

[...]“

7 Článek 203 celního kodexu stanoví:

„1. Celní dluh při dovozu zboží vzniká:

- odnětím zboží podléhajícího dovoznímu clu celnímu dohledu.

2. Celní dluh vzniká okamžikem, kdy je zboží odňato celnímu dohledu.

[...]“

8 Článek 233 celního kodexu stanoví:

„Aniž jsou dotčeny platné předpisy týkající se promlčení celního dluhu a nevybrání částky celního dluhu v případě soudně prohlášené platební neschopnosti dlužníka, celní dluh zaniká:

a) zaplacením cla;

b) prominutím cla;

c) pokud je u zboží navrženého v celním prohlášení do režimu s povinností zaplatit clo:

- platnost celního prohlášení zrušena;

- zboží před propuštěním buď zajištěno a současně či následně zabaveno, nebo zničeno na pokyn celních orgánů, zničeno nebo přenecháno ve prospěch státu podle článku 182, nebo zničeno či nenahraditelně ztraceno v důsledku jeho povahy nebo následkem nepředvídatelných okolností nebo vyšší moci;

- d) pokud je zboží, u kterého vznikl celní dluh podle článku 202, zajištěno při protiprávním vstupu a současně nebo následně zabaveno.

V případě zajištění a zabavení se má pro účely trestního práva v oblasti celnictví za to, že celní dluh nezanikl, je-li podle trestního práva daného členského státu clo základem pro určení trestu nebo existence celního dluhu podkladem pro zahájení trestního řízení.“

- 9 Pokud jde o vstup zboží na území Společenství, článek 163 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení č. 2913/92 (Úř. věst. L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3), ve znění nařízení Komise (ES) č. 2787/2000 ze dne 15. prosince 2000 (Úř. věst. L 330, s. 1; Zvl. vyd. 02/11, s. 3), stanoví:

„1. Pro účely čl. 32 odst. 1 písm. e) a čl. 33 písm. a) [celního] kodexu se za místo vstupu na celní území Společenství považuje:

[...]

- c) u zboží přepravovaného po železnici, vnitrozemskou vodní dopravou nebo silniční dopravou místo prvního celního úřadu;

[...]“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 10 Ze spisu, který byl předložen Soudnímu dvoru vyplývá, že četnictvo Spolkové země Horní Rakousy (Land Oberösterreich) provedlo v regionu Eferding odposlechy telefonů v souvislosti s protiprávním dovozem cigaret. Podezření se zaměřilo na V. Elshaniho a jeho bratra, kteří byli podezříváni z pašování cigaret z Kosova do Rakouska ve dvou turistických autokarech.
- 11 Díky těmto odposlechům byl V. Elshani zadržen v bezprostřední blízkosti města Wels (Rakousko) na palubě jednoho z těchto autokarů, ve kterém bylo v centrální uličce mezi sedadly ukryto 150 kartonů cigaret. Autokar v té době ještě nedorazil do svého cíle, kterým byl Eferding. Cigarety byly zajištěny rakouskými celními orgány a poté zabaveny a zničeny pod úředním dohledem.
- 12 Žalobce v původním řízení je považován za osobu odpovědnou za vznik celního dluhu v době mezi 19. až 21. květnem 2001. Konkrétní datum bude určeno v závislosti na tom, v jakém okamžiku na dané trase vedoucí nejprve z Kosova přes Albánii do Brindisi (Itálie) a dále do Rakouska vstoupily tyto kartony protiprávně na celní území Společenství.
- 13 Rozhodnutím ze dne 13. listopadu 2002 požadoval Hauptzollamt po žalobci v původním řízení zaplacení dovozního cla z uvedených kartonů ve výši 961,46 eur.

14 Dne 13. prosince 2002 se žalobce proti rozhodnutí odvolal. Rozhodnutím ze dne 7. července 2003 zamítl Hauptzollamt toto odvolání jako neopodstatněné.

15 Unabhängiger Finanzsenat, Auenstelle Graz (nezavisl finann senát, expozitura trsk Hradec), k němuž V. Elshani podal žalobu namřenou proti posledn uvedenému rozhodnutí, rozhodl pruit rzen a položit Soudnímu dvoru následující pedbn otázky:

„1) Vycházíme-li z toho, že se podmínky pro uplatnn zániku celního dluhu podle čl. 233 prvního pododstavce písm. d) [...] celního kodexu nevz na okamik vzniku celního dluhu, nýbrž na dobu po vzniku celního dluhu, jelikož předpokládají celní dluh ‚vznikl‘ podle članku 202 celního kodexu, musí být slovn spojen ‚p protiprávním vstupu‘ ve smyslu čl. 233 prvního pododstavce písm. d) celního kodexu vykládáno v tom smyslu, že

- vstup zboží na celnzem Společenství, u kterého vznikl celní dluh podle članku 202 celního kodexu, se považuje za dokonan, jakmile je zboží dopraveno k celnmuradu nebo na jiné místo uren celními orgány, nejpozději však okamikem oputn prostoru celnhoradu nebo jinak určeného msta, jelikož zboží tmto vstoupilo na celnzem, takže zajištění nebo zabaven zboží po tomto okamiku nevede k zániku celního dluhu,

nebo v tom smyslu, že

- vstup zboží na celnzem Společenství, u kterého vznikl celní dluh podle članku 202 celního kodexu, z ekonomického hlediska trvá tak dlouho, dokud

trvá jeho přeprava, která je chápána jako jednotná operace navazující na vstup zboží na celní území, tj. dokud zboží nedorazí do prvního místa svého určení, v němž se jeho pohyb zastaví, takže zajištění a zabavení zboží až do tohoto okamžiku vede k zániku celního dluhu?

- 2) Vycházíme-li z toho, že v případě protiprávního jednání ve smyslu článku 202 celního kodexu, které je odhaleno při vstupu zboží, celní dluh nutně zaniká, zatímco zajištění zboží přímo při jeho odnětí celnímu dohledu, které je protiprávním jednáním ve smyslu článku 203 celního kodexu, naproti tomu k okamžitému zániku celního dluhu nevede, musí být čl. 233 první pododstavec písm. d) celního kodexu vykládán v tom smyslu, že je tento zánik celního dluhu výslovně omezený na případy vzniku celního dluhu podle článku 202 celního kodexu přesto v souladu se zásadou rovného zacházení s protiprávním jednáním?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- ¹⁶ Podstatou této otázky předkládajícího soudu je, zda článek 202 a čl. 223 první pododstavec písm. d) celního kodexu musejí být vykládány v tom smyslu, že zajištění zboží, které protiprávně vstoupilo na celní území Společenství, způsobuje zánik celního dluhu pouze tehdy, pokud k zajištění dojde před tím, než zboží opustí celní úřad, nebo zda způsobuje zánik celního dluhu i v případě, že k němu dojde později v průběhu přepravy, avšak před dosažením prvního místa určení.

- 17 Rakouská vláda tvrdí, že výraz „při protiprávním vstupu“ použitý v čl. 233 prvním pododstavci písm. d) celního kodexu je autonomním pojmem, který v sobě zahrnuje časový úsek, který se nekryje s okamžikem vstupu na celní území jako takovým, jenž by byl dokonán samotným překročením hranice.
- 18 Rakouská a finská vláda jsou toho názoru, že vstup zboží, u kterého vznikl celní dluh podle článku 202 celního kodexu, trvá z ekonomického hlediska tak dlouho, dokud trvá jeho přeprava, která je chápána jako jednotná operace, až dokud zboží nedorazí do prvního místa svého určení, takže zajištění a zabavení zboží má ještě i v tomto okamžiku za následek zánik celního dluhu. Jsou toho názoru, že tento výklad je v souladu s ekonomickou funkcí cel i jejich cílem, což podle nich znamená, že v případě, kdy zboží, které protiprávně vstoupilo na celní území, bylo zajištěno a zabaveno ještě před tím, než vstoupilo do hospodářského oběhu, zaniká celní dluh.
- 19 K tomu je třeba uvést, že vstup zboží na celní území Společenství, jak je upraven zejména články 37 až 57 celního kodexu, tj. ustanoveními, která se použijí na zboží, které vstoupilo na toto území po dobu, než je mu přiděleno celně schválené určení, je v případě vstupu pozemní cestou dokonán pouhým jeho překročením hranice, a že se tento pojem nekryje s pojmem „protiprávní vstup“ ve smyslu článku 202 tohoto kodexu.
- 20 Z ustanovení čl. 202 odst. 1 celního kodexu totiž vyplývá, že „protiprávním vstupem“ ve smyslu tohoto ustanovení se rozumí zejména jakýkoli vstup v rozporu s články 38 až 41 uvedeného kodexu.
- 21 Soudní dvůr již judikoval, že protiprávní vstup představuje protiprávní dovoz zboží, který nedodržuje následující etapy stanovené celním kodexem. Zaprvé, podle čl. 38 odst. 1 tohoto kodexu zboží, které bylo dopraveno na celní území Společenství, musí být

bez zbytečného odkladu dopraveno k určenému celnímu úřadu nebo do svobodného pásma. Zadruhé, v souladu s článkem 40 zmíněného kodexu, když je zboží dopraveno na celní úřad, musí mu být předloženo. Předložení zboží k celnímu řízení je definováno v čl. 4 bodě 19 téhož kodexu jako oznámení celním orgánům učiněné stanoveným způsobem, že zboží bylo přepraveno na tento úřad nebo jiné určené nebo schválené místo (rozsudek ze dne 3. března 2005, Papismedov a další, C-195/03, Sb. rozh. s. I-1667, bod 26).

22 Z vlastního znění článků 38 až 41 vyplývá, že k tomu, aby bylo možné mít za to, že zboží legálně vstoupilo na celní území Společenství, musí být po jeho vstupu dopraveno na celní úřad nebo do svobodného pásma a být předloženo k celnímu řízení. Účelem posledně uvedené povinnosti, kterou má osoba odpovědná za vstup nebo osoba odpovědná za přepravu, je zajistit, aby celní orgány byly nejen informovány o skutečnosti, že zboží bylo dopraveno, ale také o všech rozhodných údajích týkajících se typu výrobku nebo produktu, o který se jedná, jakož i o množství tohoto zboží. Tyto informace totiž umožní správnou identifikaci zboží za účelem jeho sazebního zařazení a případného výpočtu dovozního cla (výše citovaný rozsudek Papismedov a další, bod 27).

23 Soudní dvůr dospěl k závěru, že z litery i systematiky čl. 4 bodu 19, čl. 38 odst. 1 a článku 40 celního kodexu jednoznačně vyplývá, že veškeré zboží, které vstoupilo na celní území Společenství musí být předloženo k celnímu řízení. Okolnost, že určité zboží bylo ukryto v útrobách vozidla, jímž bylo přepravováno, nevede k zániku této povinnosti ohledně tohoto zboží (rozsudek ze dne 4. března 2004, Viluckas a Jonasas, C-238/02 a C-246/02, Recueil, s. I-2141, bod 22).

24 Je třeba dodat, že, jak vyplývá z čl. 163 odst. 1 písm. c) nařízení č. 2454/93, ve znění nařízení č. 2782/2000, pro účely určení celní hodnoty dováženého zboží se „za místo vstupu na celní území Společenství“ považuje u zboží přepravovaného pozemní cestou místo prvního celního úřadu.

- 25 Z toho vyplývá, jak správně tvrdí Komise Evropských společenství, že protiprávní vstup zboží je dokonán, jakmile zboží překoná první celní úřad nacházející se uvnitř celního území Společenství, aniž by mu bylo předloženo.
- 26 Proto je třeba učinit závěr, že k „protiprávnímu vstupu“ na toto území ve smyslu článku 202 celního kodexu dochází u zboží, které se poté, co překročilo vnější pozemní hranici Společenství, nachází na uvedeném území za prvním celním úřadem, aniž by k němu bylo dopraveno a aniž by bylo předloženo k celnímu řízení, výsledkem čehož je, že celní orgány neobdržely od osob, které jsou odpovědné za splnění této povinnosti, informaci o vstupu tohoto zboží.
- 27 Ze znění čl. 202 odst. 2 a 3 celního kodexu mimo jiné vyplývá, že dovoz zboží na celní území Společenství, který probíhá za podmínek, které byly popsány v předchozím bodu, způsobuje vznik celního dluhu, zejména pak na straně osoby, která takovýto dovoz uskutečňovala v samotném okamžiku protiprávního vstupu, tj. v okamžiku, kdy je nesporné, že formální náležitosti upravené zejména v člancích 38 až 41 uvedeného kodexu nebyly splněny. Dochází tak zároveň k protiprávnímu vstupu i ke vzniku celního dluhu.
- 28 Vzhledem k tomu, že zajištění zboží při jeho protiprávním vstupu a jeho současné nebo následné zabavení způsobuje na základě čl. 233 prvního pododstavce písm. d) celního kodexu zánik celního dluhu, však vyvstává otázka, v jakém okamžiku musí k uvedenému zajištění dojít, aby mělo pro dlužníka liberační účinky.
- 29 Je třeba uvést, že smyslem zániku celního dluhu podle čl. 233 prvního pododstavce písm. d) celního kodexu je zabránit uvalení cla v případě, kdy zboží, byť na celní území

Společenství vstoupilo protiprávně, nemohlo být uvedeno na trh, a tudíž z pohledu hospodářské soutěže nepředstavovalo hrozbu pro zboží Společenství.

30 V kontextu celního kodexu platí, že zajištění zboží při jeho protiprávním vstupu doprovázené jeho zabavením, jak jej upravuje čl. 233 první pododstavec písm. d) tohoto kodexu, je stejně jako eventuality upravené pod písmeny a) až c) prvního pododstavce uvedeného článku 233, a sice zaplacení cla, prominutí cla, zrušení platnosti celního prohlášení, jakož i zajištění doprovázené zabavením, zničení, přenechání ve prospěch státu nebo nenahraditelná ztráta deklarovaného zboží před jeho propuštěním, důvodem zániku celního dluhu, který musí být vykládán restriktivně.

31 Tuto analýzu potvrzuje judikatura Soudního dvora, který rozsudkem ze dne 14. listopadu 2002, SPKR (C-112/01, Recueil, s. I-10655, bod 31), judikoval, že článek 233 celního kodexu odpovídá potřebě chránit vlastní zdroje Společenství, což je cíl, který nelze ohrožovat zaváděním nových důvodů pro zánik celního dluhu. Tato potřeba je ještě naléhavější, jedná-li se o určení okamžiku, v němž musí dojít k zajištění zboží, na jehož základě bude u tohoto zboží moci dojít k zániku celního dluhu.

32 K tomu je třeba uvést, že přítomnost protiprávně dovezeného zboží na celním území Společenství představuje sama o sobě velmi vysoké nebezpečí, že se toto zboží nakonec zapojí do hospodářského oběhu v členských státech a že jakmile opustí prostor, v němž se nachází první celní úřad na uvedeném území, snižuje se pravděpodobnost jeho náhodného odhalení při namátkových kontrolách celních orgánů.

33 Právě na celních úřadech, které jsou strategicky umístěny na vstupních bodech nacházejících se na vnějších hranicích, jsou totiž orgány schopny nejlépe vykonávat intenzivní kontrolu zboží vstupujícího na celní území Společenství, aby tak zabránily

jak nekalé soutěži ve vztahu k výrobcům ze Společenství, tak ztrátě rozpočtových příjmů způsobené podvodnými dovozy.

- 34 Z toho vyplývá, že zajištění zboží, které vstoupilo na celní území Společenství v rozporu s formálními náležitostmi stanovenými v člancích 38 až 41 celního kodexu, k němuž dojde až za prvním celním úřadem nacházejícím se na tomto území a k němuž dochází prakticky náhodně, nemůže způsobit zánik celního dluhu ve smyslu čl. 233 prvního pododstavce písm. d) celního kodexu.
- 35 Finská vláda tvrdí, že tento výklad čl. 233 prvního pododstavce písm. d) celního kodexu porušuje zásadu rovného zacházení v tom směru, že osoby, které uskutečnily protiprávní vstup zboží ve smyslu článku 202 celního kodexu, by se nacházely v odlišné situaci podle toho, zda je jejich jednání odhaleno na pohraničním celním úřadu, nebo až za ním.
- 36 Podle ustálené judikatury platí, že diskriminace spočívá v použití odlišných pravidel na srovnatelné situace nebo v použití stejného pravidla na odlišné situace (viz rozsudek ze dne 2. prosince 2008, *Truck Center*, C-282/07, Sb. rozh. s. I-10767, bod 37 a citovaná judikatura).
- 37 K tomu je třeba uvést, že rozdíl v zacházení nastolený článkem 233 prvním pododstavcem písm. d) celního kodexu, pokud jde o zánik celního dluhu, podle toho, zda je zboží, které protiprávně vstoupilo na celní území, zajištěno při tomto vstupu, nebo až následně, se týká dvou situací, které nejsou, jak vyplývá z bodů 32 a 33 tohoto rozsudku, objektivně srovnatelné co do nebezpečí, které představuje přítomnost uvedeného zboží na celním území Společenství pro jeho zájmy.

38 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na první položenou otázku odpovědět, že článek 202 a čl. 233 první pododstavec písm. d) celního kodexu musí být vykládány tak, že k tomu, aby zajištění zboží, které neoprávněně vstoupilo na celní území Společenství, způsobilo zánik celního dluhu, musí k tomuto zajištění dojít dříve, než uvedené zboží překoná první celní úřad nacházející se na tomto území.

Ke druhé otázce

39 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda ustanovení čl. 233 prvního pododstavce písm. d) celního kodexu odporuje zásadě rovného zacházení z důvodu, že omezuje zánik celního dluhu na případ, kdy je zboží zajištěno při jeho protiprávním vstupu, přičemž vylučuje zajištění provedené v jiných případech protiprávního jednání, jako například v případě odnětí celnímu dohledu ve smyslu článku 203 celního kodexu.

40 Je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je věcí pouze vnitrostátního soudu, kterému byl spor předložen a jenž musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak i relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru (viz rozsudek ze dne 15. června 2006, *Acereda Herrera*, C-466/04, Sb. rozh. I-5341, bod 47 a citovaná judikatura).

41 Soudní dvůr nicméně dospěl k závěru, že nemůže rozhodnout o předběžné otázce položené předkládajícím soudem, pokud je zjevné, že výklad nebo posouzení platnosti právního předpisu Společenství, požadované vnitrostátním soudem, nemají žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení, jestliže se jedná o hypotetický problém, nebo také pokud Soudní dvůr nedisponuje skutkovými nebo právními poznatky nezbytnými pro užitečnou odpověď na otázky, které jsou mu položeny (viz výše citovaný rozsudek *Acereda Herrera*, bod 48).

42 Předběžná otázka totiž nesměřuje k získání poradních stanovisek k obecným nebo hypotetickým otázkám, ale je odůvodněna potřebou skutečného vyřešení sporu (viz rozsudek ze dne 12. března 1998, Djabali, C-314/96, Recueil, s. I-1149, bod 19, a výše citovaný rozsudek Acereda Herrera, bod 49).

43 V daném případě, jak vyplývá ze znění druhé otázky a odůvodnění uvedeného předkládajícím soudem k této otázce, je jejím smyslem přimět Soudní dvůr k posouzení platnosti čl. 233 prvního pododstavce písm. d) celního kodexu, protože by skutečnost, že toto ustanovení nestanoví zánik celního dluhu rovněž pro případ upravený v článku 203 celního kodexu, tj. v případě odnětí zboží celnímu dohledu, mohla představovat porušení zásady rovného zacházení.

44 Z předkládacího rozhodnutí, jakož i z vyjádření předložených Soudnímu dvoru přitom vyplývá, že odnětí zboží celnímu dohledu ve smyslu článku 203 celního kodexu coby skutečnost zakládající celní dluh není předmětem věci v původním řízení.

45 Nelze tedy než konstatovat spolu s rakouskou vládou a Komisí, které se též vyjádřily v tomto směru, že tato otázka zjevně nesouvisí s předmětem sporu v původním řízení, který se týká celního dluhu, který vznikl podle článku 202 celního kodexu v důsledku protiprávního vstupu zboží na celní území Společenství.

46 Na druhou otázku proto není namístě odpovídat.

K nákladům řízení

⁴⁷ Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 202 a čl. 233 první pododstavec písm. d) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000, musí být vykládány tak, že k tomu, aby zajištění zboží, které neoprávněně vstoupilo na celní území Společenství, způsobilo zánik celního dluhu, musí k tomuto zajištění dojít dříve, než uvedené zboží překoná první celní úřad nacházející se na tomto území.
- 2) Na druhou otázku není namístě odpovídat.

Podpisy.